

En poetisk fortolkning af den klassiske konsol, her i genbrugsmaterialer, sølvbelagt messing og en træbordplade med grafiske effekter. Skamlen er en svejset aluminiumsfusion.

MELLEM KUNST OG DESIGN **VINCENZO DE COTIIS**

Skal der være grænser mellem kunst, design og arkitektur? Ikke, hvis man spørger den toneangivende italienske designer Vincenzo De Cotiis, der selv føler sig mest fri, når han eksperimenterer med form, farver og materialernes oprindelse.

AF MAJA HAHNE REGILD

Man kan ikke kalde hans ting for designobjekter i klassisk forstand. Det er heller ikke ren arkitektur eller en almen form for rumfølelse, der præger hans indretninger. Og ser man på de materialer, han bruger, ja så er det ikke nødvendigvis dem, der ligger lige for.

Den italienske arkitekt og designer Vincenzo De Cotiis, som har base i Milano, arbejder nemlig ikke ud fra klassiske arkitektur- eller designbegreber, og hans indretninger og kollektioner er præget af en helt særlig æstetik, der har sat ham på listen over de designere og arkitekter, der i disse år eksperimenterer i grænselandet mellem kunst, design og arkitektur.

Senest var Vincenzo De Cotiis også talk of the town på årets designmesse i Milano i april, hvor han præsenterede de sidste nye tilføjelser til projektet Progetto Domestico – en serie af objekter, der i hans egen optik adskiller sig væsentligt fra det, han har lavet tidligere.

Kollektionen er båret af design, som refortolker møbelbegrebet ved at eksperimentere med materialer og genbrugsdele, så resultatet er design, der også har et stort ben i kunstens verden.

Tingene bliver typisk til med stor inspiration og passion for samtidskunsten, som han følger tæt. Bl.a. er den britiske kunstner Rachel Whiteread nærmest en slags muse for hans arbejde, fortæller Vincenzo De Cotiis, da vi møder ham i København hos det toneangivende designgalleri Oliver Gustav, der er eneforhandler af hans ting i Danmark.

– Når jeg skaber mit design, er processen mere kunstnerisk båret end det, der er en typisk designproces. Jeg arbejder bare bedre på den måde. For mig er det begrænsende at arbejde på et projekt udelukkende som designer. Tingene bliver rigere og mere komplette i deres udtryk, når jeg har en kunstnerisk tilgang til designprocessen.

– Der er også sket et skred i branchen. Inden for de sidste 20 år er arkitekturen nemlig generelt kommet tættere på kunsten. Så grænselandet føles mindre

og mindre tydeligt i dag, og det synes jeg er meget befriende. Før i tiden skilte arkitekturen sig mere ud, men den har samtidig altid haft sine begrænsninger – modsat kunsten, som jeg opfatter som grænseløs og uafhængig. Takket være ny teknologi er grænserne blevet mindre tydelige i de senere år, og arkitekturen er blevet mere åben, visionær og instinktiv.

Designeren er vokset op i Italien, og den italienske designarv har også betydning for de ting, han laver, siger han. Ligesom det taktile i overflader og materialer altid har haft hans store interesse. I øjeblikket arbejder han meget med genbrugsmaterialer og er inspireret af Anselm Kiefer, Cornelis og den italienske kunstbevægelse Arte Povera, der op gennem 60'erne og starten af 70'erne gik til 'angreb' på de etablerede institutioner og kulturers værdier og skabte kunst af genbrugsmaterialer som modpol til de klassiske kunstformer.

– I begyndelsen af et projekt er mit fokus på research af former, materialer og farver. Nogle gange er ideen ikke så klar fra starten, men den kommer ofte til live ved netop at gå i dybden med de tre ting, som til sidst smelter sammen.

– Hvad angår Progetto Domestico, så er det en kollektion af objekter i perfekte former, som er skabt i uperfekte materialer. Det er et meget personligt projekt, som har vækket mange menneskers nysgerrighed, for de er ikke vant til at se objekter skabt på den måde. Og da slet ikke firmaerne, som er svære at overbevise om skønheden i uperfekte materialer. Så det har taget tid. Men jeg bliver gladere og langt mere energisk, når jeg arbejder sammen med kunstnere, og det giver jo mening, for det meste af det, jeg laver, er jo unika.

I Danmark forhandles Vincenzo De Cotiis' design hos Oliver Gustav.

Galleria De Cotiis
Via De Cristoforis 14, Milano
www.decotiis.it

1.

1. En sort lædersofa i organiske former står i smuk kontrast til lysobjektets stringente linjer. 2. Metalgitteret går igen som grafisk effekt i flere af kollektionens objekter. Her i en vægskulptur i naturlig og sølvbelagt messing. 3. Bord i onyx-sten med indsatte metalstykker og asymmetriske ben i messing. Over bordet hænger et grafisk lysobjekt i messinggitter.

2.

4.

3.

5.

6.

7.

4. Skrivebordet, som er skabt ud fra et formmæssigt 'demonteringsprincip', er skabt i sølvbelagt messing, ibenholtssort træ. 5. En nude-farvet læderstol i organiske former står i skarp kontrast til rummets stringente linjer sammen med et sofabord i stensorten onyx med asymmetriske ben i messing. 6. Vincenzo De Cotiis' showroom er som et organisk hele, hvor vægobjektets varme farver og gitterformede strukturer mødes af en søjle i onyx, lige linjer og organiske møbler. 7. Ved indgangen står et stort spisebord af genanvendt fiberglas med sølvbelagt messingben. Over bordet hænger en lampe i naturlig og sølvbelagt messing i grafiske gittereffekter, som er gennemgående i Progetto Domestico-kollektionens nye tilføjelser.